

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: ۱۸۷۰۰۲۰۰

شماره دادنامه سیلور: ۳۱۳۳۰۰۰۳۱۳۹۰۰۰۳۱۰۲۱۱۱/۳۰۲۱۰۴

* شاکی: سازمان بازرسی کل کشور

* طرف شکایت: شورای اسلامی نودشه(شهرستان پاوه)

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال تعریف شماره (۷-۲) عوارض مزاد بر تراکم پایه

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای اسلامی نودشه(شهرستان پاوه) به خواسته ابطال تعریف شماره (۷-۲) عوارض مزاد بر تراکم پایه به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

تعریف شماره (۷-۲) عوارض مزاد بر تراکم پایه

ردیف	نوع عوارض	ماخذ و نحوه محاسبه عوارض	توضیحات
۱	عارض مزاد بر تراکم پایه تاسقف پیش‌بینی شده در ضولط طرح تفصیلی	۶P	بند ۱: میزان تراکم پایه و مزاد بر آن تا سقف پیش‌بینی شده در طرح همچنین سطح اشغال در نقاط مختلف شهر براساس قوانین و مقررات موضوعه و ضوابط طرح توسعه مصوب شهری به شرح ذیل می‌باشد.
۲	عارض مزاد بر تراکم پیش‌بینی شده در طرح تفصیلی پس از تصویب در کمیسیون ماده ۵	۶P	تراکم مزاد تا سقف طرح (درصد) تراکم پایه (درصد) سطح اشغال (درصد) تراکم بند ۲: مساحت پارکینگ، راه پله، آسانسور، شوتینگ زباله و خرپشته با رعایت ضوابط طرح تفصیلی شامل محاسبه عوارض نمی‌گردد. * تراکم پایه حداقل تراکمی است که در ضوابط طرح در هر منطقه پیش‌بینی شده است. * مزاد تراکم پیش‌بینی شده در طرح تراکمی است که ضوابط طرح افزون بر تراکم پایه در هر شهر می‌باشد.
	کمیسیون ماده ۱۰۰		

* دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت:

۱- در بند (۵ - ۲) دفترچه عوارض ساختمانی، محلی و صنوف سال ۱۴۰۱ شهرداری نودشه، عوارضی تحت عنوان (عارض تأمین پارکینگ برای واحدهای مسکونی و...) برای واحدهای مسکونی، تجاری و غیره تصویب شده است در حالیکه مطابق آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۱۴۷۷ الی ۱۴۸۱ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۱۲ - ۷۷۰ مورخ ۱۳۹۱/۱۰/۱۸ - ۹۷ مورخ ۱۳۹۲/۲/۱۶ مورخ ۱۳۹۲/۲/۱۶ - ۵۷۳ مورخ ۱۳۹۶/۶/۱۴ و ۱۳۹۷/۹/۲۰ مورخ ۱۳۹۷/۹/۱۴ تصویب عوارض تحت عنوانی فوق الذکر یا مشابه آن مغایر با قوانین و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر می‌باشد.

۲- در بند (۶ - ۲) عوارض پذیره تأسیسات شهری (دکل‌های مخابراتی و ...) تصویب شده است در حالیکه به استناد آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره‌های ۲۱۰ مورخ ۱۳۹۵/۱۸ - ۳۱۹ مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۳ - ۵۶۷ مورخ ۱۳۹۶/۸/۱۴ و ۸۸۷ مورخ ۱۳۹۶/۹/۱۴ تصویب عوارض عنوان دکل آنتن، تأسیسات مخابراتی و ارتباطی در (BTS) یا عنایون مشابه مغایر با قوانین و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر می‌باشد.

۳- در بند (۷-۲) دفترچه مزبور، عوارض تحت عنوان عوارض مزاد بر تراکم تصویب شده است در حالی که مطابق آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره‌ی ۳۲۲ مورخ ۱۳۹۷/۲/۲۵ - ۱۹۲۲ مورخ ۱۳۹۷/۱۰/۱۱ - ۲۹۰۰ مورخ ۹۸/۱۰/۱۰ و ۸۱۳ مورخ ۱۳۹۹/۶/۲۵

در خصوص وضع عوارض برای بناهای احتمالی ابقاء شده در کمیسیون ماده صد قانون شهرداری فقط عوارض صدور پروانه ساخت به نزد زمان پرداخت قبل سایر شهروندان علاوه بر جرائم مندرج در آرای کمیسیون‌ها مغایر قانون تشخیص داده نشده است لذا علاوه بر آن اخذ عوارض شماره ۱/۵ برابر با ۳/۲ برابر از مصادیق عوارض مضاعف محسوب و فاقد وجاهت قانونی می‌باشد.

* خلاصه مدافعت طرف شکایت:

پس از وصول نامه‌ی سازمان بازرگانی استان و آگاهی شورای اسلامی از مغایر بودن سه بند مربوط با قوانین و مقررات، موارد درخواستی سازمان بازرگانی کل کشور، ابطال گردیده‌اند و شورای اسلامی فقط به دلیل عدم آگاهی از قوانین و مقررات مربوطه سه بند را تصویب نموده است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره آرا اعضای حاضر به شرح ذیل مباردت به صدور رأی می‌نماید.

***رأی هیات تخصصی شوراهای اسلامی**

طبق بند ۱۶ ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی تصویب لایحه برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست‌های عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرها محسوب شده و در تبصره یک ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ با اصلاحات بعدی وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است و با توجه به اینکه وضع و اخذ عوارض صدور پروانه ساختمانی در تراکم پایه و مازاد بر تراکم پایه و مازاد بر تراکم توسط شوراهای اسلامی و شهرداریها طبق بند «ب» رأی شماره ۷۹ مورخ ۱۳۹۵/۲/۲۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص نگردیده و نظر به اینکه جرایم مندرج در تبصره‌های ماده صد قانون شهرداری در واقع و نفس‌الامر به منزله مجازات تخلفات ساختمانی مورد نظر مفنن بوده و انواع گوناگون عوارض قانونی در حقیقت از نوع حقوق دیوانی ناشی از اعمال مجاز محسوب می‌شود و آراء شماره ۵۸۷ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۲۵ و ۷۸۶ مورخ ۱۳۹۶/۸/۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موید آن می‌باشد بنابراین تعریفه شماره (۷-۲) عوارض مازاد بر تراکم پایه تعریفه سال ۱۴۰۱ به استثناء کمیته فنی از ردیف دوم مصوب شورای اسلامی شهر نodusه مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد ماده ۱۲ و ۸۴ قانون دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی طرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست